

HVALA ZA PRIJATELJE

Hvala za prijatelje,
ki mi polnijo srce.
Varuj jih in jih ohrani,
vsega hudega jih brani.
Daj, da bi se radi imeli,
skupaj rasli in živeli.
Naj veselje nas ne mine,
naj ustvarjamo spomine.
Blagoslovi vse po vrsti,
sklenejo se naši prsti,
s srečo polni njihov dan,
ki naj s cvetjem bo postlan!

(Molim s svojim malčkom, 30 molitev v rimah)

Dragi Jezus,
hvala ti za počitnice, za vse lepe
trenutke, igro, prijatelje in našo
družino.

Začenjamo novo šolsko leto.
Spremljaj nas na poti v šolo in bodi
vsak dan z nami.

Pomagaj nam, da bomo radi
spoznavali nove stvari, da bomo
pridni pri učenju in poštene pri svojem
delu.

Podari nam dobre prijatelje, odprto
srce za vse, ki so osamljeni, in pogum,
da bomo znali delati dobro.

Blagoslovi naše učitelje, starše in vse,
ki skrbijo za nas. Daj, da bomo drug
drugega spoštovali, si pomagali in se
veselili skupnih uspehov.

Marija, naša nebeška Mati, varuj nas
in nas vodi k Jezusu.

Amen.

AI

Čeprav se ti bo kdaj med šolskimi
obveznostmi ali med vsakodnevnim
dogajanjem okoli tebe zazdelo, da je
morda Bog pozabil na človeka, se
spomni na besede, ki jih je izrekel
Benedikt XVI.: »Bog osebno skrbi
zame, za nas, za človeštvo. Nisem
prepuščen samemu sebi, nisem
izgubljen v veselju in vedno bolj
zmedeni družbi. On ni oddaljeni Bog,
ki bi mu bilo moje življenje
nepomembno!«

Po: Youcat za otroke

SI KRADEL?

Zvezki, nalepke, delovni zvezki, pa ostro ošiljene barvice in čisto novi flomastr! Blaž je pripravljaj šolsko torbo za novo šolsko leto. Ko je podpisal zvezke in naložil potrebščine v pušico, je bila na vrsti likovna škatla. Odprl je pokrov, v njej pa ... Ojoj, kakšno neprijetno presenečenje!

»To so Janjine škarje ...« je prešinilo Blaža. V trenutku je vedel, kako se je to zgodilo, in oglasila se je slaba vest. Kot nalašč pa je v sobo prav takrat stopila Neža. Seveda je takoj opazila, da Blaž drži v rokah nekaj, kar ni njegovo.

»Čigave pa so te škarje?«

»Janjine so, Neža, nisem jih ukradel!« V kotičku Blaževga očesa se je pojavila solza. Neža jo je opazila, pa je vendar ostala stroga.

»Zakaj jih pa nisi vrnil?«

Blaž je prestišal njeno zaslisevanje. Vzel je škarje in stekel k mami. »Mami, mami, ali imaš številko Janjinih staršev?«

Mama je prikimala. »Zakaj pa jo potrebuješ?«

Blaž je v rokah stiskal škarje. »No, njene škarje so ostale pri meni. Žal mi je ...«

Mami je poiskala številko Janjinega očeta in podala Blažu telefon. »Najprej dvakrat globoko vdihni, potem pa pritisni tale zelen gumbek. Prav?«

»Mami, ali ne bi ti poklicala ... Prosim.« Po odločnem maminem pogledu je Blaž vedel, da iz te moke ne bo kruha. Zaprl je oči, potem pa v mislih zmoli: »Jezus, pomagaj mi, prosim ...« Sedaj pa zeleni gumb ...

Na drugi strani je zazvonilo.

»Halo. Tilen Klemenčič pri telefonu.«

»Dober dan, tukaj Blaž. Janjin sošolec. Emm. Kličem, ker ... No, izposodil sem si Janjine škarje, potem pa ni več prišla v šolo in jih nisem vrnil. Sedaj sem jih našel. Kličem, no, da ne boste kupovali novih. S kolesom se bom pripeljal k vam in jih vrnil ...«

»Živjo, Blaž, hvala, da si sporočil.« Janjin oče je zvenel presenečeno. »Seveda, pridi mimo, z Janjo lahko gresta skupaj še na sladoled, komaj čaka šolo. Vesela bo družbe.«

»Prav, okoli štirih bom pri vas. In oprostite še enkrat.« Blažu se je čez obraz razlezel nasmeh, a v sebi pravi vrtljak čustev – bil je ponosen, da je sam poklical, se opravičil. Rešil problem. A hkrati ga je grizlo razočaranje in slaba vest. Razočaran je bil nad sabo. Brž je stekel po kolo in z vso močjo poganjal proti cerkvi, pozvonil je v župnišču.

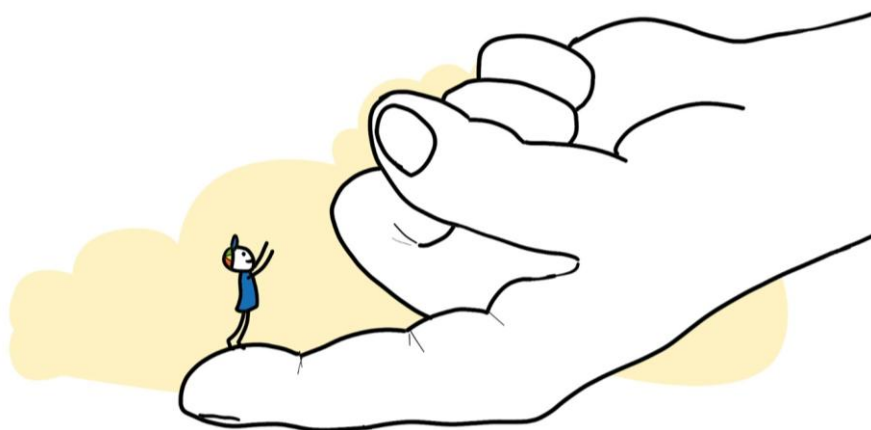
Župnik je odprl vrata. »No, Blaž, kaj pa je tebe prineslo? Saj nisem oznanil vaj za ministrante ...«

»Upam, da niste hudi in da vas ne motim preveč, no ... Rad bi šel k spovedi. Imate malo časa zame?«

Po: M. Pezdir Kofol, Ogrjšče 09/23

Ali se Bog še zanima za nas in za ta svet?

**Vsako sekundo Bog skrbi za to, da svet ne izgine nazaj v nič.
Od najmanjše mravlje do največje galaksije –
nič ne more obstajati brez Boga.**

Bog ni kot urar, ki je sestavil kompliciran urni mehanizem in ga na koncu prepustil samemu sebi.

Nasprotno – on je celo prišel na ta svet. Bog je postal človek. Tudi danes Bog ni daleč o mene. Vidi me in posluša, če kličem k njemu!

Po: Youcat za otroke